

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-1E11-I-2.18	
Przedmiot:	Podstawy rysunku	
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2018	
Rok/Semestr:	I/2	
Liczba godzin:	60,0	
Nauczyciel:	Bartnik Krzysztof, dr hab.	
Forma zajęć:	laboratorium	
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę	
Punkty ECTS:	4,0	
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	20,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 60,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 20,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 20,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu	
Wstępne wymagania:	Do realizacji programu wymagane są podstawowe umiejętności w kształtowaniu obrazu, takie jak: - świadoma organizacja układu kompozycyjnego obrazu, - poprawność odwzorowania proporcji elementów kompozycyjnych obrazu oraz stosunków wielkości między nimi, - techniczna umiejętność kształtowania iluzji głębi w obrazie, zarówno bryły jak i organizacji perspektywy całości kompozycji, - wrażliwość na występujące w naturze różnice tonalne, umiejętności przełożenia ich na wartości rysunkowe z wykazaniem tych różnic.	
Metody dydaktyczne:	• autoekspresja twórcza • ćwiczenia laboratoryjne • konsultacje • korekta prac • z użyciem komputera	

Seria rysunków inspirowanych figurą ludzką

W oparciu o figurę ludzką (całość lub detal), z uwzględnieniem swoich własnych cech osobowościowych, doświadczeń i upodobań szeroko rozumianych, **wykonać serię 10. rysunków** w dowolnej technice, formacie oraz wybranym podłożu (lub w przestrzeni), adekwatnie do wypracowanej wstępnie przez każdego studenta idei własnej pracy. Ostateczny kształt realizacji powinien stwarzać możliwość prezentacji każdego zestawu na ewentualnych wystawach w formie klasycznych rysunków na podobrazii m. in. papierowym, tekturowym, płóciennym, foliowym, drewnianym i drewnopochodnym, z tworzyw sztucznych i blach, itd. Ostateczna realizacja może mieć również formę obiektu, konfiguracji obiektów, instalacji przestrzennej, wydruku cyfrowego, dokumentacji fotograficznej, filmu. Można też w swojej pracy łączyć różne, wybrane formy przedstawienia, wprowadzając również dźwięk.

Zastosować można tradycyjne techniki rysunku używając konwencjonalnych materiałów i narzędzi (np. ołówek, węgiel, kredka, pastel, akwarela, tusz, patyk, pióro, itd.), a także nietypowych (np. nici, sznurek, drut, materiały pochodzenia organicznego- gałęzie, nasiona, włókna, materiały budowlane,...).

W poszukiwaniu inspiracji i formy realizacji zadania pomocny może być proponowany poniżej zestaw pojęć:

Zakres tematów:

portret
przedstawienie
metamorfoza
anatomia
fabuła
transformacja
multiplikacja
etap
proces
zanik
progres
destrukcja
wzrastanie
upraszczanie
złożoność
analiza
dekonstrukcja
mnożenie
konstytucja
dzielenie
odejmowanie
ruch
postęp
faza
wersja
nawarstwianie
budowa
konstrukcja
negatyw
odbicie
powielenie
rozbudowa
synteza
stadium
struktura

Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • przegląd prac
Warunki zaliczenia:	1. Systematyczna praca i obecność na zajęciach. 2. Przedstawienie w wyznaczonym terminie prac do przeglądu śródsesemestralnego (przeglądy odbywają się raz w miesiącu i dotyczą prac z okresu od ostatniego przeglądu). 3. Zaliczenie semestru odbywa się w sesji egzaminacyjnej. Warunkiem zaliczenia jest spełnienie wyżej wymienionych warunków oraz przedstawienie do oceny prac rysunkowych powstałych w ciągu semestru (ilość prac w zestawie w przybliżeniu powinna wynosić 10 rysunków)
Literatura:	1. Anna-Carola Krausse; Historia malarstwa. Od renesansu do współczesności; wydawnictwo: Konemann 2. John Gage; Kolor i kultura teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji; wydawnictwo: Universitas Elena Bertinelli, Silvia Broggi, Gianna Morandi; Obrazy, rysunki, grafika / tł. z wł. Tamara Łozińska. - Warszawa : Arkady, 2001. 3. Antonella Fuga; Techniki i materiały. Leksykon historia, sztuka, ikonografia; wydawnictwo: Arkady 4. Malinowski Jerzy red.; Archiwum sztuki polskiej xx wieku, T. I, II, III, IV; wydawnictwo: Neriton 5. Maria Poprzęcka; Galeria. Sztuka patrzenia; wydawnictwo: STENTOR wydawnictwo Piotra Marciszuka 6. Maria Poprzęcka; Inne obrazy, oko, widzenie, sztuka. Od Albertiego do Duchampa; wyd. Słowo/Obraz Terytoria 7. Jon Thompson; Jak czytać malarstwo współczesne; wydawnictwo: Universitas 8. Praca zbiorowa; Mowa i moc obrazów; wydawnictwo: Uniwersytet Warszawski 9. Gombrich Ernst H.; O sztuce; wydawnictwo: REBIS Literatura uzupełniająca: 1. Cynthia Freeland; Czy to jest sztuka? wydawnictwo: REBIS 2. Potocka Maria Anna; Estetyka kontra sztuka; wydawnictwo: Aletheia 3. Sebastian Dudzik; Pejzaż. Narodziny gatunku 1400-1600. Materiały sesji naukowej 23-24 X 2003; wydawnictwo: Uniwersytet Mikołaja Kopernika 4. Anda Rottenberg; Sztuka w Polsce 1945-2005; wydawnictwo: STENTOR Wydawnictwo Piotra Marciszuka 5. Antoni Ziembka; Iluzja a realizm. Gra z widzem w sztuce holenderskiej 1580-1660; wydawnictwo: Uniwersytet Warszawski 6. Gottfried Bammer „Die Geschalt des Menschen” 7. Josef Zrzavy „Anatomia dla artystów” 8. Wasyl Kandynski „O duchowości w sztuce” , „Punkt, linia a płaszczyzna” 9. Johannes Itten „Kunst der Farbe” , „Mein Vorkurs am Bauhaus Gestaltungs und Formenlehre 10. Maurice Merleau-Ponty „Wątpienie Cezanne” 11. Józef Czapski „Patrząc” 12. Elżbieta Grabska „Artyści o sztuce” 13. „Postmodernizm – teksty polskich autorów”.
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	1. Ocena prowadzącego zajęcia, 2. Dyskusja z autorem prac 3. Prezentacja prac i dyskusja na forum grupy zajęciowej 4. Publiczna prezentacja w ramach ewentualnych wystaw.